

CONSILIUL LEGISLATIV

Comisiunea permanentă a Senatului

nr. 751 / 27.1.2026

Comisiunea permanentă a Senatului

nr. 88 / 3.02.2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal (b751/23.12.2025), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/7201/30.12.2025 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D1254/31.12.2025,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 257 alin. (4) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, în sensul incriminării drept ultraj a faptelor prevăzute la art. 257 alin. (1) - (3) comise asupra personalului medico-sanitar, precum și asupra personalului medical și auxiliar care își desfășoară activitatea în unități publice ori private de asistență medicală, indiferent de forma de organizare a profesiei.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Menționăm că, potrivit art. 257 alin. (1) din Codul penal, subiectul pasiv nemijlocit al infracțiunii de ultraj este **funcționarul public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de**

stat. Prin urmare, lărgirea sferei subiecților pasivi ai variantei agravate a infracțiunii de ultraj, prevăzută la alin. (4) al art. 257, nu poate avea în vedere decât acele categorii de funcționari publici, în sensul legii penale, care îndeplinesc o funcție ce implică exercițiul autorității de stat. În acest sens, în prezent, norma din alin. (4) sancționează mai grav ultrajul săvârșit asupra unui polițist sau jandarm precum și asupra personalului silvic investit cu exercițiul autorității publice.

În ceea ce privește categoriile profesionale avute în vedere de norma propusă prin proiect pentru **alin. (4) al art. 257**, precizăm că noțiunea de „**personal medico-sanitar**” este utilizată în cuprinsul Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fără a fi însă definită în mod expres, noțiunea de „**personal medical**” este definită în cuprinsul Titlului XVI care reglementează răspunderea civilă a acestei categorii de personal, în vreme ce noțiunea de „**personal auxiliar**” nu se regăsește în cuprinsul acestui act normativ.

Prin urmare, norma propusă prin proiect nu îndeplinește cerința accesibilității, întrucât sfera persoanelor avute în vedere de text nu poate fi stabilită cu precizia necesară unei norme de incriminare.

Pe de altă parte, menționăm că, în ceea ce privește categoriile de personal care își desfășoară activitatea în sistemul de sănătate, calitatea de funcționar public în sensul legii penale nu poate fi stabilită decât prin raportare la dispozițiile art. 175 din Codul penal, și trebuie să aibă în vedere, așa cum a reținut Curtea Constituțională în Decizia nr. 2/2014, *„criterii precum natura serviciului prestat, temeiul juridic în baza căruia se prestează respectiva activitate sau raportul juridic dintre persoana în cauză și autoritățile publice, instituțiile publice, instituțiile sau alte persoane juridice de interes public”*.

Din acest punct de vedere, astfel cum s-a arătat în Decizia nr. 26/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, *„așa cum rezultă din dispozițiile Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, medicul își desfășoară activitatea în realizarea unui serviciu de interes public. Astfel, potrivit art. 1 și 2 din actul normativ anterior indicat, domeniul sănătății este considerat un obiectiv de interes social major și asistența de sănătate publică este definită ca fiind efortul organizat al societății în vederea protejării și promovării sănătății populației, componentă a sistemului de sănătate publică”*. În acest sens, prin respectiva Decizie, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că medicul angajat cu contract de muncă într-o unitate spitalicească din sistemul public de sănătate are calitatea

de funcționar public în accepțiunea dispozițiilor art. 175 alin. (1) lit. b) teza a II-a din Codul penal.

Cu toate acestea, condiția esențială pe care trebuie să o îndeplinească subiectul pasiv nemijlocit al infracțiunii de ultraj este aceea ca funcționarul public să îndeplinească **o funcție ce implică exercițiul autorității de stat**. Sub acest aspect, sfera personalului medical care ar putea fi inclus în această categorie se restrânge, întrucât nu are în vedere toate funcțiile publice, ci doar acelea care conferă funcționarului public dreptul de a lua măsuri cu caracter obligatoriu și să impună respectarea lor. Prin urmare, includerea, prin norma de incriminare, a întregului „personal medical” în categoria funcționarilor publici care îndeplinesc o funcție ce implică exercițiul autorității de stat nu poate fi realizată, întrucât afectează, în mod esențial, unitatea reglementării în materie.

Mai mult decât atât, referitor la categoriile de personal medical prevăzute în norma propusă prin proiect, precizăm că art. 652 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cuprinde deja incriminări exprese ale amenințării și faptelor de violență săvârșite contra unui medic, asistent medical, șofer de autosanitară, ambulanțier sau oricărui alt fel de personal din sistemul sanitar, aflat în exercițiul funcțiunii ori pentru fapte îndeplinite în exercițiul funcțiunii.

Prin urmare, orice soluție legislativă prin care s-ar preconiza pedepsirea mai gravă a anumitor infracțiuni săvârșite împotriva personalului din domeniul sănătății trebuie să aibă în vedere atât definirea precisă a sferei subiecților pasivi, cât și o intervenție legislativă expresă asupra art. 652 din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

*

* *

Ținând seama de cele de mai sus, reglementarea preconizată nu poate fi promovată în forma propusă prin proiect.

PREȘEDINTE

Florin IORDACHE

București
Nr. 92/26.01.2026